

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a JUDr. Petra Kuchynky ve věci

žalobců: a) H. D. T., se sídlem A.
b) Development Trade s.r.o., IČO 04854799, se sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha 1
oba zastoupeni: Mgr. Michalem Varmužou, advokátem,
se sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: Celní úřad pro Plzeňský kraj, se sídlem Ant. Uxy 11, 303 88 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2019, č. j. 107203-14/2019-600000-11,

takto:

- I. Žaloba žalobce ad a) se zamítá.
- II. Žaloba žalobkyně ad b) se odmítá.
- III. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobci se domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2019 č. j. 107203-14/2019-600000-11 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobce a) podané proti opatření Celního úřadu pro Plzeňský kraj (dále též: „celní úřad“, případně: „správní orgán I. stupně“) o zadržení věci č. j. 107203-3/2019-600000-61 (dále též „opatření“), kterým bylo dne 30. 7. 2019 zadrženo 7 ks technických zařízení typu Pegasus včetně příslušenství a finanční hotovosti ve výši 690 Kč pro důvodné podezření, že v souvislosti s jejich užíváním docházelo k porušování zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále též „zákon o hazardních hrách“, případně „ZHH“). Věci byly zadrženy v provozovně Herna & Bar 999 na adrese Tovární 749, 347 01 Tachov. V průběhu řízení se pak žalobci domáhali, aby soud zrušil i opatření o zadržení věci coby rozhodnutí předcházejícího napadenému rozhodnutí.

Žalobní body

2. Dle žaloby si žalobkyně b) si od žalobce a) pronajala část provozovny za účelem provozování technických zařízení se soutěží Pegasus. Obsluhu zařízení si zajišťuje žalobkyně b) prostřednictvím osob v pracovněprávním poměru na základě dohod o provedení práce.
3. Dle žalobkyně b) byl porušen § 9 písm. e) kontrolního řádu, neboť bylo povinností kontrolní skupiny umožnit kontrolovaným osobám zúčastnit se kontroly, co se nestalo. Ze strany správního orgánu totiž nebyla žalobkyně b) vůbec za účelem provedení kontroly vůbec kontaktována.
4. Dále žalobci mají za to, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné, absentují v něm důvody rozhodnutí, a zjištěný skutkový stav věc je oproti kontrolním zjištěním jiných celních úřadů nedostatečný. Zjištěný skutkový stav je dle žalobců rovněž v zásadním rozporu s právním hodnocením věci ze strany žalovaného.
5. Žalobci uvedli, že z hlediska konstrukce je soutěž Pegasus koncepčně zcela novou soutěží, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty. Z hlediska základních principů soutěže Pegasus popsaných následně i žalovaným v protokolu o kontrole se zcela evidentně jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo z části o výhře či prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách, a chybí tak ono důvodné podezření ve smyslu ustanovení § 121 zákona o hazardních hrách.
6. Žalobci namítali, že ze strany celního úřadu došlo k zásadnímu pochybení, když celní orgán nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností v dostatečném rozsahu pro možnost závěru o důvodném podezření ve smyslu ustanovení § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, neboť závěr, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu, byl zcela nesmyslný. Celní orgán neučinil prakticky žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně a v dostatečném rozsahu ověřil, jaké jsou principy hry, jaká je interakce hry se soutěžícím, co ví soutěžící předem, jaké jsou mu poskytnuty informace před hrou a v rámci hry atd.
7. Dle žalobců je v § 121 odst. 1 větě první zákona o hazardních hrách podstatným slovem právě slovo „důvodné“, které značí, že celní správa musí mít ono podezření od počátku velmi pečlivě zdůvodněno, zjištěno na podkladě konkrétních skutečností, a musí být

schopna od počátku vysvětlit, v čem spočívá ona náhoda v soutěži, která rozhoduje o výhře nebo prohře ve smyslu hazardního zákona, aby se vůbec jednalo o zařízení či hru spadající pod hazardní zákon. Nestačí jakékoliv podezření s odkazem na vzhled zařízení či obecné formulace o možné náhodě, že se celní správa domnívá atd. Důvodnost podezření o náhodě v soutěži ve smyslu hazardního zákona musí být pečlivě doložena konkrétními skutečnostmi, důkazy a podklady, na jejichž základě bylo podezření zjištěno a čím je zdůvodněno v dostatečné intenzitě. V opačném případě by byla připuštěna libovůle celní správy v zabavování věcí v tomto směru a dotčené osoby by byly vystaveny ze strany celní správy zadržování věcí a čekání na výsledek podle všeho několikaletého správního řízení.

8. V napadeném rozhodnutí se žalovaný nijak nevypořádal se skutkovými námitkami žalobce a) proti tomu, že v daném případě chybí ono důvodné podezření. Námitka byla vypořádána obecně s tím, že důvodnost podezření bude zjišťována v podstatě v následném správním řízení.
9. Dle protokolu o kontrole spočívá náhoda v soutěži v tom, že soutěžící neví, kdy a jak často mu bude vygenerována Tetrix odměna zcela závislá na správném postavení symbolů na válčích. Oproti tomu však celní úřad v protokolu připouští, že ve hře je náhled na průběh soutěže. Takovéto zdůvodnění údajné náhody je dle žalobců zcela nepravdivé a neodpovídá skutečnému stavu věci. Celní úřad záměrně nezjišťoval žalobci tvrzený náhled na celý průběh soutěže, který je v soutěži přítomen.
10. Žalobci dále odkázali na protokol o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj č. j. 15951-11/2019-640000-61 v jiné, ale obdobné věci, kde správní orgán uvedl: *„před zahájením hry a kdykoliv v jejím průběhu má hráč možnost náhledu na průběh soutěže, a to prostřednictvím hry Tetrix atd., hrací kolo končí a hráči se zobrazí výsledek kola, a to typ hodnoty, která ve hře nastane (buď Tetrix odměna anebo Pegasus banka), a její výše (jak se uvádí v herním plánu ... atd.).“* (...) *„soutěžící má možnost nahlédnout na následující hodnotu, případně hodnoty všech následujících kol a následně se může hráč rozhodnout, zda souhlasí s těmito hodnotami a provede hru nebo nikoliv....“* Uvedená charakteristika dle názoru žalobců vylučuje tvrzení celního úřadu o údajné náhodě. Rovněž svědčí o tom, jak špatně žalovaný kontrolu provedl, a co všechno měl žalovaný zjistit a nezjistil.
11. Celní úřad tedy nemohl mít při provádění kontroly důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, aby mohl zařízení zadržet. Žalovaný vůbec nepochopil principy soutěže Pegasus, a není je tak schopen porovnat se zákonem o hazardních hrách.
12. Pro posouzení soutěže Pegasus jsou v první řadě podstatná pravidla soutěže. Pracovníci celního úřadu odsouhlasili, že jsou s nimi seznámeni, tedy že ví, jaké jsou jejich možnosti v soutěži, jaké jsou principy atd. Obsah pravidel nebyl zjištěn celní správou podle všeho ani částečně, a pracovníci celní správy pravidla soutěže podle všeho ani nečetli, rovnou je odsouhlasili, aniž tedy věděli aspoň částečně, co je v nich napsáno. Pravidla soutěže, která celní správa zcela evidentně nezjišťovala, jsou pro samotné posouzení věci velmi podstatná.
13. U jiných soutěží, u kterých celní úřady tvrdí, že se má jednat o nelegální hazard, v minulosti a i v současné době celní orgány dlouhodobě uvádí, že *„náhoda spočívá v tom, že soutěžící nemá náhled na celý průběh hry a neví, jak může hra skončit a kolik může soutěžící získat atd.“* U soutěže Pegasus je ale náhled na celý možný průběh hry v soutěži přítomen v dovednostní části hry Tetrix, jak ostatně uvedli i pracovníci Celního úřadu pro Zlínský kraj. Cílem pro soutěžícího je z 96 možných a dostupných kombinací

předem daných výsledků najít pro sebe tu nejvýhodnější možnost získání výhry, včetně přípustných vzájemných kombinací.

14. Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícímu známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil pro sebe optimální podíl odměn Kredit/Banka, o které chce hrát. Je 6 jediných možných celkových odměn soutěže přesně v součtu daných a garantovaných v poměru Kredit plus Banka. O výši této celkové odměny v soutěži si soutěžící rozhoduje sám. Není to software v zařízení nebo náhoda zabudovaná v soutěži, kdo určuje, kolik v soutěži soutěžící získá, ale je to soutěžící, který si volí nákupy jednotlivých kol tak, aby získal podle něj nejlepší možnou výhru, výše výhry je na soutěžícím a jeho vědomostech a dovednostech.
15. V soutěži Pegasus nefunguje žádný generátor náhody, všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem a soutěžící při vstupu do hry má k dispozici v každé Vizualizaci vždy v dovednostní části hry Tetrix aktuální náhled na celý průběh soutěže, na počet kol předem, který se rovná poměru aktuální částky v kreditu / aktuální výše ceny za nákup, kterou si zvolí. Je pouze na soutěžícím, kterou vizualizaci si po získání náhledu na jednotlivé Vizualizace v Tetrix soutěži vybere a odehraje. V Tetrix soutěži se soutěžícímu neodečítají žádné finanční prostředky, z finančního hlediska je tedy náhled zcela zdarma, nedochází k žádnému vkladu do soutěže. Po odehrání Tetrix hry se soutěžící následně rozhodne, kterou Vizualizaci si zvolí, zda vůbec nějakou, a případně může soutěž opustit bez ztráty jakékoliv finanční částky. V rámci Tetrix soutěže se z kreditu žádné prostředky neodečítají.
16. Dále žalobci odkázali na rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj č. j. 100767-12/2019-600000-12 v obdobné věci, kde se uvádí, že při zkoušce hry Pegasus pracovník celního úřadu vyzkoušel v rámci hry Tetrix náhled na 3 kola dopředu a následně při „válcové“ hře se postavení symbolů na válcích po jejich zastavení shodovalo s náhledem. Dále však celní úřad uvádí neustále omílanou argumentaci, že výhra ve Vizualizaci je závislá na náhodném zastavení výherní kombinace na válcích a že soutěžící neví, kdy co nastane, ačkoliv o jednu stránku zpět uvedl, že soutěži dopředu vidí v náhledu, jak se mu symboly na válcích zastaví. Už z náhledu na 3 kola dopředu vytvořeného celním úřadem v této věci je zřejmé, že válce nemohou být ovládané generátorem náhody. Potvrzuje to tak tvrzení žalobců, že vše je pevně nadefinováno dopředu.
17. Válce jako pouhé grafické pozadí, které si pracovníci celního úřadu podle všeho protáčeli u soutěže Pegasus, jim negenerovaly žádnou výši výher, odměny, ať už přímo jako Tetrix odměny nebo v podobě Pegasus odměny – bodů do vědomostní části hry. V rámci Tetrix hry v soutěži Pegasus si soutěžící v dovednostní části soutěže vytvoří náhled na celý možný průběh soutěže, včetně toho, jak bude mít postavené symboly na válcích v jednotlivých kolech. Toto celní úřad zcela evidentně „nezjistil“, resp. to z nějakého důvodu zapomněl uvést v kontrolních zjištěních. Samotná Vizualizace nic negeneruje, pouze zopakuje soutěžícímu již známý průběh jednotlivých kol, tak jak jej viděl v Tetrix dovednostní soutěži. Tedy za předpokladu, že se soutěžící rozhodne si některá kola z jednotlivých Vizualizací zakoupit.
18. Na podkladě podrobného shrnutí průběhu a principů hry žalobci uvedli, že soutěžící ví předem prakticky vše, zná celý průběh hry a všechny možné výsledky, kolik tedy může ve hře vyhrát; jediné, co logicky nezná, jsou otázky v Pegasus bance, jaké konkrétní bude muset zodpovědět (to již není o náhodě, ale o znalostech soutěžícího). V průběhu soutěže ani v jednom kole nepřistupuje ke vkladu soutěžícího do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost, a nejsou tak splněny podmínky pro

to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách, protože soutěžící přesně předem ví, co v daném kole nastane, jakou získá odměnu, zda Tetrix nebo Pegasus a v jaké výši, včetně grafického pozadí, jak proběhne atd.

19. Žalobci dále citovali rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018, ve kterém se jednalo o starší typ vědomostních soutěží – vědomostní kvíz („kvízomat“), kde soudy co do náhody shledaly ten problém, že ve hře byly zařazeny tzv. dílčí prohry. To je rozdíl oproti soutěži Pegasus, kde má soutěžící náhled na celý průběh soutěže předem a ví, jak a s jakou částkou může na konci soutěže skončit.
20. Z toho, co zjistil už celní úřad z hlediska charakteristiky soutěže, a ze shora uvedeného bylo zřejmé, že zde tedy absolutně chybí ono „důvodné podezření“ celního úřadu, že se jedná o hru, ve které rozhoduje náhoda. Výhra nebo prohra je v soutěži Pegasus pouze a jen otázkou znalostí a dovedností soutěže žícího a soutěže žící má předem náhled na celý možný průběh soutěže a ví přesně, kolik může získat podle rozsahu jeho úspěchu v soutěži s tím, že ví předem i postavení symbolů v jednotlivých kolech.
21. Kontrolní zjištění a závěry správního orgánu jsou nesprávné, přičemž ani nebyly dostatečně zjištěny žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly důvodné podezření. Závěr celního úřadu o tom, že soutěžící si nemusí náhled v Tetrix soutěži vytvořit a proto bude získání přímých Tetrix oděn pro něj náhodou, je zcela nesmyslný, protože to již není o náhodě, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit.

Vyjádření žalovaného k žalobě

22. Žalovaný ve svém vyjádření ve vztahu k žalobkyni b) navrhl žalobu odmítnout z důvodu nepřípustnosti, neboť žalobkyně b) nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, tj. nepodala námitky proti opatření o zadržení věci, přestože se považuje za dozorovanou osobu.
23. K námitce týkající se porušení kontrolního řádu v § 9 písm. e) a nekomunikace žalovaného s žalobkyní b) žalovaný uvedl, že s ohledem na skutečnosti zjištěné při kontrole měla kontrolní skupina důvodné podezření, že uskutečňování nepovolené hazardní hry se dopouští právě žalobce a). Povaha kontroly pak neumožňovala vyrozumění žalobců před zahájením kontroly, neboť by tak mohlo dojít k jejímu zmaření. K prokázání přípustnosti takového postupu pak žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2018, č. j. 1 Ads 282/2017-36.
24. K námitkám o absenci prvku náhody způsobujícího nedostatek důvodného podezření o provozování hazardní hry a žalovaný uvedl, že se jedná o obdobné námitky těm, které již byly uplatněny v rámci správního řízení, proto odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
25. Žalovaný dále uvedl, že kontrolní skupina opakovaně zmiňovaný náhled na další průběh soutěže po složení potřebného počtu linií, přičemž je pravdou, že náhled se následně shodoval se skutečným postavením „válců“. Časová náročnost složení potřebného počtu linií pro náhled však může běžného hráče od využití tohoto institutu odradit, když toto může trvat až 65 minut. V souvislosti s možností náhledu pak žalovaný také uvedl, že hru je možno hrát bez využití náhledu, tedy nezávisle na hře Tetrix, přičemž z videozáznamu kontrolního nákupu vyplývá, že samotná obsluha technických herních zařízení v průběhu kontrolního nákupu sama od použití náhledu odrazovala či přímo do

hry stisknutím tlačítka odchodu z náhledu zasahovala. Takovýmto způsobem nabádá obsluha ke hře bez využití náhledu. V případě, že hra je hrána nezávisle na hře Tetrix, tedy bez informace o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, je výše Tetrix odměn a jejich četnost z pohledu soutěžícího zcela náhodná a hra probíhá jako na klasickém výherním hracím přístroji.

26. Závěrem žalovaný uvedl, že žalovaným není Celní úřad pro Plzeňský kraj, nýbrž jeho ředitel, který vydal napadené rozhodnutí v rámci jemu zákonem přiznané kompetence.
27. Žalovaný navrhl, aby soud ve vztahu k žalobci a) žalobu zamítl a ve vztahu k žalobkyni b) žalobu odmítl.

Replika žalobců a duplika žalovaného

28. V replice žalobci uvedli, že žalobce a) nebyl dozorovanou osobou (jelikož nevytvářel aktivně podmínky pro provoz soutěží Pegasus) ani kontrolovanou osobou (maximálně osobou povinnou) a žalobkyně b) byla dozorovanou osobou, a doložily to podnájemní smlouvou a dohodou o provedení práce.
29. Žalobci zopakovali svou žalobní argumentaci ohledně nedostatku důvodného podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách. Při zadržení věci nemohl mít celní úřad dostatečné důvodné podezření, neboť svými skutkovými zjištěními si základ podezření sám v kontrolním protokolu vyvrátil.
30. Žalobci zdůraznili, že válce hry nejsou ovládány žádným generátorem náhody, a doložili to kontrolním protokolem Celního úřadu pro Kraj Vysočina. Rozhodující podle žalobců je, že lze soutěž hrát bez náhodného prvku. Soutěž Pegasus je typická vědomostní soutěž zahrnující méně náhody než AZ Kvíz (žalobkyně přiložily pravidla AZ Kvízu vysílaného na České televizi). Dále žalobci obsáhle doplnili svou argumentaci k pravidlům soutěže Pegasus, k mechanismu jejího fungování a k absenci náhody, která by rozhodovala o výhře nebo prohře. Podle žalobců cokoli, co je sázející schopen ovlivnit svými znalostmi či dovednostmi, nelze považovat za náhodu (žalobci v tomto směru odkázali na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 57 Af 23/2016). Dle žalobců za náhodu nelze považovat ani omezený čas k odpovědím na vědomostní otázky, protože omezený čas jen vylučuje, aby soutěžící správnou odpověď našel na internetu – toto žalobci doložili znaleckým posudkem Václava Černého.
31. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2020, č. j. 4 As 464/2019-53, bod 16, žalobci upravili žalobní petit, kdy navrhli, aby současně s napadeným rozhodnutím soud zrušil i opatření o zadržení věci dle úředního záznamu č. j. 90487-9/2019-560000-61 jako předcházející rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 a § 78 odst. 3 soudního řádu správního.
32. Žalovaný ve své duplice uvedl, že nedošlo k pochybení při určení dozorované a kontrolované osoby. K tomuto určení postačuje pouhé důvodné podezření. Při kontrole totiž nebyly předloženy dohody o provedení práce, to žalobci učinili až ve své replice. K obsahu předložených dohod žalovaný uvedl, že nelze odhlédnout od rozporu mezi rozsahem práce sjednaným v uvedených dohodách mezi žalobkyní b) a žalobcem a) a panem N. V. T. na straně druhé (maximálně 4 hodiny měsíčně) a rozsahem skutečně prováděné práce při obsluze zařízení. Tvzení žalobců, že obsluha je zajištěna pouze osobami na základě dohod o provedení práce, tak neobstojí. Otázka provozovatele zařízení tak bude postavena najisto v následném správním řízení.
33. Žalovaný dále uvedl, že k hodnocení důvodného podezření kontrolní skupina

přistupovala z pohledu běžného hráče. Pro hodnocení důvodného podezření je přitom rozhodné, zda je hru možno hrát i bez využití náhledu, tedy zcela nezávisle na hře Tetrix. V takovém případě se totiž výše a četnost bonusových odměn stávají pro hráče zcela náhodným a je možné přijmout závěr o důvodném podezření. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 151/2019-52. Hra Pegasus lze hrát jako zcela typickou hazardní hru se všemi patologickými vlivy, jež jsou s ní spojeny, a případné prvky vědomostní či dovednostní, charakteristiku takového zařízení zásadním způsobem nemění.

34. K žalobci předloženým znaleckým posudkům žalovaný uvedl, že tyto nemůžou nijak zvrátit důvodné podezření získané při dozorové činnosti. Zda se zjištěné důvodné podezření potvrdí či vyvrátí, bude předmětem navazujícího správního řízení, kde jako podklad pro rozhodnutí věci budou uvedené posudky použity.
35. K otázce důvodného podezření v závěru své dupliky žalovaný odkázal na závěry Krajského soudu v Plzni uvedené v rozsudku ze dne 21. 9. 2020, sp. zn. 57 Af 31/2019, které zní: „Co se týče zjišťování skutkového stavu, má soud za to, že správní orgány postupovaly dokonce nad rámec svých povinností. Podle mínění soudu je „důvodné podezření“ dáno již na základě samotného vzezření zařízení Pegasus. Z obsahu správního spisu, jasně vyplývá, že zařízení Pegasus má na první pohled stejné rysy jako typický hrací automat (nutnost vhazovat peníze, přítomnost „válců“ s obrázky), tj. již tyto okolnosti zakládají podezření o tom, že jde o hazardní hru. Správní orgány postupovaly při zjišťování skutkového stavu dále a popsaly, jakým způsobem hra na zařízení Pegasus probíhá. Ani v tomto směru nemá soud žádných výhrad, mechanismus fungování hry, jak je popsán v napadeném rozhodnutí, resp. protokolu o kontrole, odpovídá ve hlavních rysech obsahu správního spisu.“
36. Dle žalovaného tak bylo postupováno v předmětném řízení správně a navrhl, aby byla žaloba vůči žalobci a) zamítnuta a vůči žalobkyni b) odmítnuta.

Posouzení věci soudem

37. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
38. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci řízení souhlasili.
39. Soud dospěl k závěru, že žaloba žalobce a) je nedůvodná a že žaloba žalobkyně b) je nepřípustná.
40. Ze správního spisu a z žalobci předloženého napadeného rozhodnutí vyplývá, že napadeným rozhodnutím ředitel žalovaného zamítl námitky žalobce a) jakožto dozorované osoby proti opatření o zadržení věci. Opatření se týkalo zadržení sedmi technických zařízení Pegasus včetně příslušenství a finanční částky 690 Kč dne 30. 7. 2019 v provozovně Herna & Bar 999 v Tachově pro důvodné podezření, že v souvislosti s jejich užíváním došlo k porušení zákona o hazardních hrách, neboť jde o hazardní hru a za strany kontrolované osoby nebyla předložena povolení k provozování technické hry. Úřední záznam o zadržení věci dne 30. 7. 2019, č. j. 107203-3/2019-600000-61, obsahuje údaje o zadržení sporných technických zařízení a popis kontrolní hry, z níž kontrolní skupina dovodila, že hra na zadržených technických zařízeních je hazardní hrou, protože výsledek hry ovlivňuje náhoda. Součástí spisu je dále protokol o kontrole ze dne 13. 9. 2019, č. j. 107203-15/2019-600000-61, ve kterém je mimo jiné popsán průběh provedené kontroly, dále jednotlivá skutková zjištění a popis průběhu kontrolní hry provedené celním úřadem. V protokolu je dále vysloven závěr, že na základě zjištěných skutečností

existuje důvodné podezření, že kontrolovaná osoby, coby provozovatel hazardních her, provozování hazardní hry, ke které nebylo uděleno povolení, naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách. Součástí správního spisu je konečně i videozáznam provedené kontrolní hry.

41. Při posouzení věci vycházel soud z následujících zákonných ustanovení.
42. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se *hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*
43. Podle § 5 zákona o hazardních hrách se *provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.*
44. Dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách platí, že: *„Osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinná zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.“*
45. Podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách *proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.*
46. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. *je nepřípustná žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.*
47. Dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřípustný.*
48. Soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení. Dospěl přitom k závěru, že ve vztahu k žalobkyni b) není možno o žalobě věcně jednat. V tomto rozsahu je tak nutno přistoupit k odmítnutí žaloby.
49. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s.: *„Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“*
50. Dle druhého odstavce téhož ustanovení: *„Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.“*

51. V daném případě bylo žalobou napadeným rozhodnutím rozhodováno podle § 121 odst. 3 ZHH o námitkách žalobce a) podaných proti uloženému opatření o zadržení věci, a to tak, že tyto námitky byly zamítnuty. Z obsahu napadeného rozhodnutí je zjevné, že žalobkyně b) nebyla osobou, o jejíchž námitkách bylo rozhodováno. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je přitom žaloba nepřipustná, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, publikovaný pod č. 672/2005 Sb. NSS). Svých práv se tedy žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně domoci ten, kdo ve správním řízení nevyužil řádné prostředky ochrany, které měl k dispozici, s výjimkou případů, kdy rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu práv žalobce změněno k opravnému prostředku jiného. Podmínku vyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení přitom nelze splnit poukazem na to, že tento prostředek ochrany využil jiný účastník řízení (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2010, č. j. 9 As 43/2010-50). Nevyčerpání řádných opravných prostředků žalobcem je za podmínek stanovených v § 68 písm. a) s. ř. s. důvodem nepřipustnosti žaloby a takovou žalobu proti rozhodnutí správního orgánu správní soud odmítne podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
52. V projednávaném případě žalovaný uložil opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 1 ZHH. Podle § 121 odst. 3 tohoto zákona proti uložení opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Ředitel celního úřadu o těchto námitkách rozhodne bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné.
53. Z obsahu spisu vyplývá, že zatímco žalobce a) proti uložení opatření o zadržení věci podal námitky (o kterých bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím), žalobkyně b) proti uložení opatření o zadržení věci námitky nepodala. Ze správního spisu je sice zřejmé, že žalovaný se žalobkyní b) žádným způsobem nekomunikoval a nedoručoval jí stejnopis úředního záznamu o uloženém opatření [za dozorovanou osobu podle § 121 zákona o hazardních hrách považoval pouze žalobce a)], tato skutečnost však nic nemění na tom, že žalobkyně b) možnost podat proti opatření o zadržení věci námitky nepochybně měla. Pokud se žalobkyně b) považovala za dozorovanou osobu ve smyslu citovaného ustanovení, proti které opatření o zadržení věci směřovalo a která byla opatřením o zadržení věci dotčena, resp. za osobu, která je provozovatelem soutěže na zadržených zařízeních, nic jí nebránilo podat proti opatření o zadržení věci námitky. Přestože žalobkyni b) nebyl doručován úřední záznam o uloženém opatření, měla možnost podat písemné námitky v subjektivní lhůtě 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením, ať už k tomuto seznámení došlo jakýmkoli způsobem.
54. Z uvedeného vyplývá, že žalobkyně b) podala žalobu proti rozhodnutí za procesní situace, v níž sama nevyčerpala prostředek ochrany, jehož podání připouští § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Soudu proto žalobu ve vztahu k žalobkyni b) z tohoto, v §

68 písm. a) s. ř. s. zakotveného důvodu odmítl. V této věci tedy není namístě dále se zabývat ani otázkou procesního postavení žalobkyně b) ve správním řízení, a to ani z hlediska právního názoru vyjádřeného Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudku ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, ani tvrzeným porušením ustanovení § 9 písm. e) zákona č. 255/2012 Sb., kontrolního řádu v její neprospěch.

55. Ve vztahu k žalobě žalobce a) soud shledal žalobu nedůvodnou.
56. V prvním žalobním bodu žalobce namítl, že žalovaný neučinil žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně a v dostatečném rozsahu ověřil, jaké jsou principy hry, jaká je její interakce se soutěžícím, co soutěžící ví předem, jaké mu jsou poskytnuty informace před hrou a v rámci hry, že má soutěžící náhled na celý průběh soutěže, co zjistí z náhledu na jednotlivá kola. Poukázal přitom na § 121 odst. 1 ZHH, přičemž podle jeho názoru není v projednávané věci dán znak důvodného podezření, které by dle jeho mínění mělo pečlivě zdůvodněno.
57. Tento žalobní bod tedy skrývá fakticky dvě žalobní námitky, a sice jednak námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu, jednak námitku nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, která je dále rozvedena tvrzením žalobce, podle něhož se žalovaný nevypořádal s jeho skutkovými námitkami, podle nichž bylo možno již ze zjištění učiněných správním orgánem I. stupně dovodit, že v projednávané věci právě znak důvodného podezření absentuje. Z logiky věci se soud nejprve zabýval možnou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť shledal-li by, že touto vadou trpí, byl by to důvod k jeho kasaci bez dalšího.
58. Vyjít je v tomto směru nutno z toho, že důvodné podezření, které předpokládá § 121 odst. 1 ZHH jako předpoklad pro zadržení věci, je typickým případem neurčitého právního pojmu. Ten v obecné rovině řečeno zahrnuje jevy nebo skutečnosti obsahově nejasné, které nelze úspěšně zcela přesně právně definovat; jejich obsah a rozsah se může měnit např. v závislosti na místě a času či dalších skutkových okolnostech provázejících aplikaci normy. Při interpretaci neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit, a to z toho hlediska, zda posuzovaná věc lze do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého pojmu zařadit. (dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2007, č. j. 5 As 32/2007-83, č. 2362/2011 Sb. NSS). Je tedy nasnadě, že přezkoumatelné odůvodnění naplnění neurčitého právního pojmu musí vycházet ze skutkových zjištění.
59. Soud však vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí neshledal. Otázku existence důvodného podezření, že s užíváním posléze zadržených technických zařízení dochází k porušování ZHH, obsáhle řeší úřední záznam správního orgánu I. stupně o zadržení věci ze dne 30. 7. 2019, přičemž přezkoumatelným způsobem vysvětluje, z čeho toto podezření vyplývá. Na tomto místě postačí konstatovat, že správní orgán I. stupně toto podezření založil na provedení kontrolní hry, po němž dospěl k závěru, že v případě technických zařízení typu Pegasus jsou naplněny znaky hazardní hry (v podobě technické hry ve smyslu § 42 odst. 1 ZHH), podle nichž 1) jde o hru, do které sázející vloží sázku, 2) návratnost vložené sázky se nezaručuje, 3) ve hře rozhoduje o výhře či prohře zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. Že byla tato hlediska v projednávaném případě naplněna, správní orgán I. stupně vzhledem ke každému z nich řádně zdůvodnil. Skutečnost, že se žalobce s tímto závěrem neztotožňuje, pak jednoznačně nezakládá jeho nepřezkoumatelnost, ba naopak; již tím, že je žalobce schopen proti tomuto závěru věcně argumentovat, svědčí o tom, že je rozhodnutí

správního orgánu I. stupně přezkoumatelné. Tyto závěry pak platí i pro napadené rozhodnutí, které po skutkové stránce z rozhodnutí správního orgánu I. stupně vychází a ztotožňuje se s nimi, což vyplývá z vypořádání jednotlivých námitek, které proti uloženému opatření o zadržení věci žalobce podal.

60. Přisvědčit pak není možno ani námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Připomenout lze, že skutková zjištění se v projednávané věci musejí upínat k otázce existence důvodného podezření, že v souvislosti s provozováním technické hry Pegasus docházelo k porušování ZHH. Žalobce přitom ve své žalobě nevytkl správním orgánům, že by nepřihlédly k okolnosti, kterou v této souvislosti měly vzít v potaz, nebo že neprovedly důkaz, který být proveden měl. Žalobce se spokojil se s velmi vágním konstatováním, podle něhož celní úřad neučinil prakticky žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně zjistil skutkový stav věci. S tím se ovšem ztotožnit nelze. Závěry, které jsou obsaženy v úředním záznamu o správního orgánu I. stupně o zadržení věci ze dne 30. 7. 2019 se opírají o zjištění, jež jsou zachycena ve správním spisu (fotografie a videozáznamy pořízené během kontroly včetně videozáznamu provedené kontrolní hry a příslušných úředních záznamů). Zmiňuje-li pak žalobce jednotlivé dílčí otázky, které správní orgány údajně nezjistily, jako je principy hry, interakce hry se soutěžícím, co ví soutěžící předem atd., pak ani to neodpovídá zjištěním vyplývajícím ze správního spisu, poukázat lze především znovu na úřední záznam o provedené kontrolní hře, který obsahuje zjištění, jež správní orgán I. stupně učinil právě o těch dílčích skutkových otázkách, které žalobce zmiňuje.
61. Klíčovou žalobní námitkou je pak námitka nesprávného právního posouzení, kterou žalobce vyjádřil tak, že správní orgán I. stupně nemohl mít dne 30. 7. 2019 důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 ZHH. Podle tohoto ustanovení platí: *„Dozorující orgán je povinen zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.“* Předslat je možno, že důvodné podezření, které ve smyslu citovaného ustanovení může odůvodnit zadržení věci, musí být založeno na konkrétních okolnostech, které představují dostatečný a rozumný podklad pro závěr, že v souvislosti s užíváním věci dochází k porušování zákona o hazardních hrách. Přitom však nelze požadovat, aby správní orgán v této fázi řízení učinil naprosto jistý závěr, že tomu tak vskutku je. Požadavek jistoty bez rozumných pochybností je nezbytný zejména při meritorním rozhodování (o uložení pokutu a o propadnutí věci), ale z podstaty věci nemůže být reálný při rozhodování o zadržení věci, tj. při aplikaci institutu, který musí představovat rychlý a efektivní nástroj umožňující reagovat na zjištěný protiprávní stav, v jeho rámci tedy nepřipadá v úvahu provádění rozsáhlého a komplexního dokazování včetně podrobného zdůvodnění, v čem dozorový orgán spatřuje naplnění zákonných podmínek pro zadržení věci.
62. Zmíněné důvodné podezření se v dané věci musí vztahovat k otázce, zda byl v době kontroly dán důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 ZHH, podle něhož: *„Hazardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.“*, a současně nebylo při této kontrole předloženo povolení k provozování hazardní hry. Otázka, zda se nakonec podezření z porušení právních předpisů potvrdí či

vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto meritorním rozhodnutím o případné odpovědnosti za přestupek.

63. Optikou právě uvedeného nahlížel soud na napadené rozhodnutí, přičemž má za to, že plně ob stojí. Jak už bylo řečeno výše, skutkový stav byl podrobným způsobem popsán v protokolu o kontrole, daný popis plně odpovídá pořízenému audiovizuálnímu záznamu, následně byl dostatečným způsobem hodnocen v úředním záznamu o zadržení věci a v napadeném rozhodnutí. Podle mínění soudu je v daném případě znak důvodného podezření dán již na základě samotného vzezření zařízení Pegasus. Z pořízeného audiovizuálního záznamu, který je součástí správního spisu, jasně vyplývá, že zařízení Pegasus má na první pohled stejné rysy jako typický hrací automat (nutnost vhadzovat peníze, přítomnost „válců“ s obrázky), tj. již tyto okolnosti zakládají podezření o tom, že jde o hazardní hru.
64. Pokud se jedná klíčovou spornou otázku, tj. posouzení, nakolik je výsledek hry závislý na náhodě (neboť o splnění zbývajících znaků shora citované definice hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 ZHH není pochyb, ostatně ani žalobce je nijak nezpochybňuje), ztotožňuje se soud se závěry správních orgánů prezentovanými v jejich rozhodnutích. Odkázat lze v tomto směru na rozsudek Krajského soudu v Brně v obdobné věci ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 150/2019-87, v němž je konstatováno: *„soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře „Tetris“, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.“*. S citovaným rozsudkem Krajského soudu v Brně se soud ztotožňuje i v ostatních otázkách, které jsou jím řešeny, a lze na něj proto pro stručnost i odkázat. Jeho právní názor byl koneckonců již následován i v rozhodovací praxi Krajského soudu v Plzni (k tomu srovnej rozsudek ze dne 1. 9. 2020, č. j. 57 A 128/2019-171). Ani v projednávané věci soud není na podkladě obsahu správního spisu a žalobou uplatněných námitek žádný důvod se od této rozhodovací praxe odchýlit. Nad jejich rámec přitom lze ještě poukázat na to, že hra Tetrix (určená pro získání náhledu) není obligatorní, ale fakultativní částí celé hry, a v případě, že ji hráč nehraje, je postavení válců v následující fázi hry pro něj neznámé, a tedy náhodné. Navíc hráč je systémem hry od zapojení se do Tetrixu odrazován, a to jednak její zdoluhavostí (která je patrná i z videozáznamu o provedené kontrolní hře), jednak byly kontrolující osoby od jejího hraní opakovaně odrazovány i obsluhou, a to tak, že ta jim ji vypínala.
65. Soud má tedy za to, že v projednávané věci byl v době provedené kontroly dán znak důvodného podezření, že provozováním zařízení Pegasus dochází k porušování ZHH, neboť při kontrole nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry. Postup správního orgánu I. stupně, který všech 7 kusů zařízení Pegasus zadržel, byl tedy správný.
66. Nad rámec odůvodnění věcné stránky rozsudku soud konstatuje, že neprovedl žádný ze žalobcem a) navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení

důvodnosti či nedůvodnosti žaloby. Pokud se jedná o znalecký posudek č. 06/2019/ČR, pak s ohledem na výše prezentovaný závěr o existenci „důvodného podezření“ nemohl nic změnit na posouzení věci.

Závěr a náklady řízení

67. Výše uvedené lze tedy shrnout tak, že soud žalobu žalobce a) shledal nedůvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. zamítl. Ve vztahu k žalobkyni b) soud žalobu výrokem II. ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. odmítl, neboť žalobkyně b) nevyčerpala ve správním řízení opravné prostředky, které ZHH připouští. Výrokem III. pak rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, a to ve vztahu k žalobkyni b) podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení právo, pokud byla žaloba odmítnuta. Ve vztahu k žalobci a) pak podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého by sice měl právo na náhradu nákladů řízení procesně plně úspěšný žalovaný, tomu ale žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Náklady řízení

68. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 18. listopadu 2020

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.

předseda senátu